

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558547456/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

for at skjule sin egen Brude med sin berømmede Huusbonds Skjænsel. Rygget om hendes hemmelige Forstaelsc med Valdemar var endelig blevet Mange til upaatvivlehg Vished, da Valdemar, kort efter sin Thronbestigelse, ikke havde taget i Betenkning, paa sin Hyl-dugsreise gjennem Sjælland, at aflagge et kort Besøg hos den unge Enke paa Sæbygaard, hvor han med taknemmelig Erindring om Es-ben Snærs Fortjenester af Fædrenelandet havde givet Frue Helene sit kongelige Løftc paa, at hendes lille Knud, der dengang endnu laae i Vuggen, skulle med Tiden blive forlehnnet med et Fortugdom.

Grev Albert vidste vel hvorledes der mangesteds taledes om Fru Helene og Kongen; men han var saa overbevist om Usandfierdighe-den i alle disse Rygter, at han netop ved den Opmærksomhed og Ag-telsc, han nu viiste den fortalte Ridderkruc, vilde svække Bagtælcsens Magt. Som en streng og ærbar Ridder vilde han, uden denne faste Overbeviisning, havde redet herides Slot forbi med Foragt, eller vel endog sat et Skjændsmærke paa Porten med Kridt, som Skik og Brug var blandt de strengeste Riddere, naar de rede et berygtet Sted forbi; men hans Hensigt med dette Besøg var fornemmelig at byde det falske Rygte Trods og vise de danske Riddere, at han var beredt til at bryde en Landse med hvem det skulde være saavel for sin Kon- ges som for den ædle Frue Helenes Åre og for det heromte Ridder-huses ubesmitede Navn, hvortil hun hørte. Herom havde han paa Veien haft en ivrig Ordstrid med Bispe Peder, som med Hensyn paa Frue Helenes Opfersel, uden dog at troc hende skyldig i de uhorste Grueligheder, hun beskyldtes for, havde ytret det gamle saa ofte misbrugte Ord, at der sjeldent gik Rog af en Brand, uden der var Ild i den.

Efterat de første temmelig stive Høflighedsskikke varer iagttagne, blev af Frue Helene og samtlige tilstedsvarende Vidner et Medgifts-brev underskrevet og med Voxaftryk af deres Seglringe bekræftet, hvorved den rige Enkefrue afstod Kalundborg Slot med alle dets Herligheder til sin Datter lugeborg og hendes tilkommende Ågte-mand, saavel som Tersløsgaard til Stifdatteren Cæcilia og hendes Fe-sternand. Derpaa blev i Borgcapellet en høitidelig Forlovelse mellem de tvende unge Par fuldbyrdet med Ringenes Vexlen og en kort Bon.

Da saaledes Familiefestens vigtige Handling var foretaget, forte Ridderfruen de ærede Gjester til Spisesalen, hvor Herrer og Damer